Grefven af Monte-Cristo og Abbe Faria.

Det är allmänt känt att många af Alexander Dumas' romanfigurer äro hämtade ur verkliga lifvet. Exempelvis teckningen af hufvudpersonerna i "De tre musketörerna" — Athos, Porthos, Aramis och D'Artagnan— är sålunda kalkerad på en historisk verklighet, hur stora friheter Dumas än sedan tagit sig med detaljerna. Däremot har man ansett det säkert att den märkvärdiga grefven af Monte-Cristo och hans abbé Faria voro rena fantasiskapelser af den store romanförfattaren.

En portugisisk historiker vid namn Dalgado har emellertid nu gifvit ut en bok "Anteckningar om abbé de Farias lif", hvari han söker bevisa att äfven dessa romanfigurer en gång lefvat och särskildt att Dumas tecknat abbé Faria efter en på sin tid i Paris mycket berömd hypnotisör, en portugisisk abbé de Faria.

Alla känna ju till romanen "Grefven af Monte-Cristo". Man minnes, huru den unge Edmond Dantes i Marseille blef arresterad och inspärrad på fängelseön If omedelbart innan han skulle fira sitt bröllop med den vackra Mercedes. Han hade blifvit falskeligen angifven för att ha konspirerat mot Bourbonerna och fört ett bref från Murat till Napoleon. Några år senare uppträder han plötsligen i skiftande förklädnader, besittande en kolossal rikedom och många hemlighetsfulla krafter, och låter sina angifvare drabbas af fruktansvärda straff. Sin rikedom har han hämtat från en skatt på ön Monte Christo,hvars tillvaro en italiensk abbé Faria i fängelset yppat för honom.

Hvem var då denne abbé Faria, den lille, lärde italienaren, som kunde tala fem språk och hade skrifvit märkvärdiga politiska böcker och satt inne med många underbara hemligheter?

Abbén Jose Custodio de Faria vår — säger Dalgado — en portugis eller rättare sagt en hinduportugis, härstammande på fädernet från en förnäm brahminsläkt och på mödernet från den ryktbara portug. släkten Sousa. Han var född i den portugisiska kolonien Goa år 1756, kom 1771 till Lissabon och hade därefter åtskilliga äfventyr i Italien och Frankrike. Ehuru han var en andans man, deltog han ifrigt i den stora franska revolutionen, hvarefter han började ägna sig åt studiet af den då för tiden modärna magnetismen; skalden Chateaubriand omnämner honom i sina memoarer. En tid var han professor i filosofi i Marseilles, men år 1813 återvände han till Paris och slog sig ned där som hypnotisör. Det blef mod bland de förnäma damerna att besöka den underlige, mörke, magre, kroknäste "trollkarlen" för att låta sofva sig af honom och bevittna de besynnerligaste konster, som han utförde med sina klienter.

Liksom Mesmer hade han förmodligen blifvit rik på sin konst, om icke den populäre skådespelaren Potier kommit på det infallet att låta en författare Jules Vernet skrifva ett lustspel, hvari magnetismen och hypnotismen förlöjligades, och hvari Potier uppträdde maskerad till porträttlikhet med Faria. Hela Paris skrattade åt denna karrikatyr, och det vardt ett brådt slut på abbéns berömmelse och inkomster.

För att trösta sig och vinna glömska af förlöjligandet skref de Faria nu en bok om den hypnotiska sömnen,hvari han grundlade teorien om "suggestion" i motsats till Mesmers teori om "animal magnetism". I detta arbete visar han sig vara en djup vetenskapsman. Själf dog han strax efter bokens publicerande år 1810.

Så långt befinner sig Dalgado på verklighetens fasta mark. Men sedan återstår det för honom att visa, att denne portugisiske präst och hypnotisör har stått modell för Alexandre-Dumas' abbé Faria i "Grefven af Monte-Cristo".

Till en början betonar författaren, att Dumas' beskrifning på abbéens yttre någorlunda stämmer med de Farias utseende, sådant det skildrats af hans samtida. Vidare torde, säger han, Dumas ha studerat de Farias bok, då han förberedde sin egen bok om Balsamo, den store Cagliostro. Och slutligen anför han trettio "sannolikhetsbevis" härtill. Bland annat: Dumas' Faria säger sig vara född i Rom, och den verklige de Faria var "intellektuellt och moraliskt född i Rom"; den förre arresterades år 1811 i Marseille,och den senare blef professor i Marseille samma år; den förre tror sig vara ägare af kolossala rikedomar, och den senare ägde i sin hypnotiska förmåga en stor rikedomskälla; namnet stämmer ju osv.

— — —

Tyvärr har den engelske historikern Garnett i en kritisk uppsats med anledning af Dalgados bok ganska grundligt fördärfvat alla dessa "bevis", i det han med stöd af Dumas' egna uppgifter om den berömda romanens tillkomst ådagalägger att Dumas' abbé Faria icke alls har något sammanhang med den portugisiske abbé de Faria.

Inledningsvis citerar Garnett nu Dumas' berättelse om hur han fick den allra första idén till "Grefven af Monte-Cristo". Det var under det han i sällskap med prins Louis Napoleon, sedermera kejsar Napoleon, år 1842 i en liten båt med namnet "Hertigen af Reichstadt" (den titel som den store Napoleons son bar) gjorde en utflykt på Medelhafvet för att besöka ön Elba, där den store Napoleon hade suttit som fånge o. 'kung'. Härvid företogs en färd kring ön Monte-Cristo, o. Dumas tillkännagaf då för prinsen sin afsikt att använda denna ö och dess namn i en blifvande roman.

När Dumas nästa år af förläggaren Bethune fick beställning på en roman, som skulle öfvertrumpa Eugene Sues roman "Paris mysterier" i popularitet, sökte och fann han sitt ämne i en samling polisminnen af Peuchet, hvari förtäljes om huru en ung man vid namn Francois Picaud blef falskeligen angifven af tre rivaler såsom engelsk spion. Inspärrad i fästningen Fenestrelle, slapp Picaud ut år 1814; under sin fångtid hade han hetat Joseph Lucher och gjort bekantskap med en rik präst från Milano, som testamenterat honom sju millioner francs och äfven yppat för honom ett hemligt gömställe utanför Milano, där en massa diamanter och andra dyrbara stenar lågo nedgräfda. Picaud-Lucher fick på samma sätt som Dantes reda på sina angifvare och hämnades grymt på dem.

På denna anekdot, som antagligen är ett hopkok af flera, byggde Dumas nu sin roman, och han har själf uttryckligen sagt, at den som söker ett annat upphof till "Grefven afMonte-Cristo", fullständigt tar misste.

Dumas har också i ett kåseri i en Paristidning påpekat det komiska i att fångvaktarne på slottet If för besökande visa den plats, hvarifrån Edmond Dantes kastades i hafvet, abbé Farias cell, den tunnel han gräfde osv.; som ingen Dantes och ingen abbé Faria någonsin existerat, än mindre suttit fångslade på If, måste denna förevisning beteckna som ett bedrägeri, förklarar Dumas.

Olyckskvinnor.

Det har i alla tider funnits kvinnor, hvilka spelat en olycksdiger roll för sin omgifning, i synnerhet för de manlige beundrare, hvilka kringsvärmat dem.

Det sällsamma är att många af dessa som lastfulla och farliga utmålade skönheter omvända sig och sluta som helgon.

Om den ryska Messalina, grefvinnan Tarnowska, har man visserligen icke erfarit detta. Men hennes saga är ju ännu icke afslutad. Om Lucrezia Borgia — en af historiens mera bekanta olyckskvinnor — känner man däremot hennes tragiska ödes idylliska slut. Sedan hon, om man får tro traditionen, varit en af sin tids mest fördärfbringande och lastbara kvinnor, blef hon i sitt tredje äktenskap med hertigen af Ferrara en mönstergill familjemoder, dyrkad af sin man och afgudad af sitt folk.

Något liknande hände en dam, hvilken i midten af förra århundradet var den olycksaliga hjältinnan i en då mycket omtalad fransk brottmålsaffär: "Affär Praslin". Hennes namn var Henriette Deluzy.

Den 18 augusti 1847 upptäckte man i hotell Sebastiani i Paris den döda kroppen af hertiginnan af Praslin, hvilken genomborrats af trettio knifstyng.

Då myndigheternas utskickade anlände till palatset, utpekade hertiginnanis alla tjänare sin herre, hertigen af Praslin, pär af Frankrike, såsom mördare.

Sedan 1841 rådde en allvarlig osämja mellan de två makarne, hvilka förut lefde i stor endräkt. Vid denna tidpunkt hade i huset inträdt en lärarinna på tjugutre år, fröken Henriette Deluzy, vacker, ärelysten, energisk och ovanligt intelligent, en af dessa kvinnor, hvilka romanföljetongerna beteckna med namnet femmes fatales.

Inom kort tid härskade Henriette Deluzy i hotell Praslin. Hertigen tänkte, handlade endast genom guvernanten. Han lefde med sina barn och med henne. De frukosterade tillsammans, gingo ut tillsammans, reste tillsammans. De utgjorde skenbart ett äkta par. Hertiginnan, som var en främling i sitt eget hus, och förtärdes af svartsjuka, skref i en dagbok, hvari hon nedlade sina hemliga tankar: "Fröken D. regerar utan delning. Man har aldrig sett ett mera förargelseväckande uppträdande af en guvernant. Jag är så olycklig som möjligt. Jag har hvarken man eller barn."

Vänner till familjen trädde emellan. Marskalk Sebastiani, hertiginnans fader, gaf sin måg en uppsträckning. Det öfverenskoms, att guvernanten skulle lämna hotellet. Men för att erhålla en anställning måste hon ha ett betyg af fru de Praslin. Hertigen ätog sig att anskaffa det. Hvad tilldrog sig vid detta tillfälle mellan hans hustru och honom? Hvilka förklaringar växlades? Man vet inte. Men inemot kl. 4 på morgonen hörde man skrik från hertiginnans rum. Ringningar ljödo, kammartjänare och kammarjungfrur skyndade till. Dörrarne voro stängda. Man bultade. Ingen svarade.

De skyndade till den korridor i hertigens våning, hvilken ledde till hertiginnans rum. Från denna sida var dörren vidöppen. Hertiginnan låg utsträckt på mattan med ansikte, hals och bröst öfversållade af sår. Herr de Praslin visade sig, förvirrad, lätsande förtviflan."

Han nalkades liket, och läggande sina händer på de blodiga axlarne, utropade han: "Ah, arma kvinna, arma kvinna! Hvilket odjur har gjort detta?"

Därpå såg man honom kasta sig på sängen med hufvudet i händerna och snyfta: "Mina barn! Hvem skall meddela dem detta? De ha icke mer någon mor. Arme marskalk! Hvem skall säga honom detta?"

Emedan de starkaste anklagelsegrunder tyngde på honom, blef han samma dag innesluten i Pärskammarens fängelse, hvilket befann sig i ett gammalt kloster, som reste sig på den plats, där numera Luxemburgmuseet är beläget.

Vid de första förhören förklarade den anklagade mycket kallt, men ihärdigt, att han inte var brottslig. Han skulle i sin egenskap af pär af Frankrike framträda inför den högättade domstolen. Men sex dagar efter hans arrestering erfor man, att han nyss dött i sitt fängelse — i ett plötsligt anfall af kolera, sade man.

Det faller af sig själft, att nämnda uppgift icke blef trodd. Den allmänna opinionen anklagade myndigheterna att hafva låtit den anklagade rymma. Ännu i dag finnas personer, hvilka försäkra att Ludvig Philip lät hertigen af Praslin komma undan till utlandet, där han lefde länge i England under ett falskt namn, rikligt understödd af sina barn.

Man anför till och med en af hans gamle kammartjänare,Charpentier, hvilken skulle ha mött honom i London. Någon, hvars namn man citerar, skulle ha vetat, att en af hertigens mågar hade beklagat sig öfver "att han nödgats utbetala underhåll åt sin skurk till svärfar"!

Å andra sidan skulle hertiginnans betjänt hafva sex år efter hans formenta död säkert känt igen sin forne husbonde, hvilken genom ett underverk återkommit till lifvet.

Till på köpet skall en advokat vid Parisdomstolen, Robinet de Clery, hvars försiktighet, redbarhet och förmåga äro utom alla tvifvel, hafva haft en "fullkomligt afgörande bekräftelse på hertigens af Praslin återuppståndelse och på den pension hans familj lämnade honom."

En fransk läkare, doktor Cabanes, som då och då utger en bok om någon af historiens gåtor, har i en dylik, utgörande fjärde serien af hans "Les indiscretions de l'histoire", offentliggjort en del dokument, genom hvilka han tror skola bevisa att hertigen dött i fängelset af självmord genom intagande af arsenik.

Dokumenten äro ett bref från inrikesministern, i hvilket han meddelar konungen dödsfallet, en rapport från kansleren i pärskammaren, obduktionsprotokollet, undertecknadt af sex läkare, samt förklaringar från personer, hvilka varit närvarande vid begrafningen.

Det tyckes, som så många papper skulle kvarlämna åtskilliga tvifvel på den ädle pärens kvarlefvande. Men då man sett, huru många dödsattester utfärdats af läkare, hvilka aldrig sett det lik, hvarom de vittna, är man färdig att tvifla på till och med de sex läkarnes obduktionsprotokoll. Och var en dödsfallskomedi planlagd, är det antagligt, att den iscensatts med så stor skicklighet som möjligt. De släktingar, hvilka lätit fången Praslin försvinna, hafva naturligtvis fått åtaga sig att anskaffa alla de bevis, som kunnat tillfredsställa inrikesministern, kansleren m. fl., hvilka antagligen ansett sig skyldiga att icke visa alltför stort misstroende.

Saken skall aldrig blifva till fullo upplyst, förrän hertigens döttrars giftermålskontrakt blifvit företedda. Om någon af dem innehåller en paragraf, som handlar om ett underhåll åt en hemlighetsfull person, skall man kunna antaga hertigens kvarlefvande bevisadt.

Hvad beträffar fröken Deluzy — olyckskvinnan — arresterades hon äfven inom de närmaste tjugufyra timmarna efter brottets upptäckt, men man försatte henne snart i frihet. Det var en person af ett förtrollande behag. Victor Hugo har berättat, att då han en dag gick ut från akademien jämte filosofen Cousin och grefve de Saint-Aulaire, sade Cousin till honom:

— Ni ska laga att ni får se fröken Deluzy. Det är en ovanlig kvinna. Hennes bref äro mästerverk af kvickhet och stil. Om ni hörde henne, skulle ni bli förtjust. Man kan inte ha mera behag, takt och klokhet. Om hon en dag ville skrifva något åt oss, skulle vi ge henne Montyonska priset. Hon är för ofrigt hersklysten och befallande. Det är en elak och förtjusande kvinna.

Hugo sade till Cousin:

— Skulle ni händelsevis vara kär i henne?

Henriette Deluzy lämnade Frankrike och for till Amerika. Hon gifte sig där med en protestantisk pastor, Henry Field. Hon dog den 5 mars 1875 efter tjugufyra års fullständigt lyckligt äktenskap. Henry Field nöjde sig icke med att uppresa ett monument åt sin dyrkade maka, han ägnade en bok åt hennes minne, i hvilken han samlade de bref, hvilka han fått från henne,kondoleansskrifvelser från ryktbara personer, med hvilka hon stod i förbindelser, och studier öfver familjelifvet i Frankrike.

En studie öfver familjelifvet af hjältinnan i ett mord- och familjedrama skulle onekligen vara en ganska märklig bok att läsa.

Huru att fånga vilda djur. 40-sidig illustrerad giller-bok, afbildande 46 vilda djur i naturliga färger. Päls-djur-kalender, gevär- och giller-katalog, äfvensom priser på hudar och pälsvaror. Allt sändes portofritt för 10c i silfver eler frimärken. Fritt till den som säljer eller handlar med oss. Skrif till Fur Dept., N. W. Hide & Fur Co., Minneapolis, Minn.

Nyt fra Norge.

Welhaven Monumentet vil antagelig finde Plads i Nærheden af Uranienborg Kirke. Afløringen maa udsteres til Vaaren.

Fru Dybvads Tournee til de europæiske Storbyer er nu definitivt opgivet. Ikke engang til Stockholm kommer den, men den vil spille i næsten alle de danske Provinsbyer indtil videre.

Samlaget i Mojs er nedsteint. Mandtallet indeholdt 3667 Navne. Der fremkom 197 Forfaldsanmeldelser, hvoraf 44 forkastedes. Den endelige Optælling fremviste 2541 Nejstemmer og 32 Ja.

Ny Hermetikfabrik. I Haugesund er der startet en tredje Hermetikfabrik i Løbet af Høsten. Kapitalen er 35,000 Kroner. Der er indkjøbt en Ejendom til 15,000 Kroner, som er indrettet til Fabrik. Tilsponent bliver Hr. J. E. Furre, tidligere Leder af Kopervik Hermetikfabrik.

Kornindførjelen stiger. Det daarlige Kornaar begynder nu at vise sig i den stigende Indførsel. Danske Skonnere kommer i stokkevis med Havre og Byg fra Danmark og Tyskland, foruden at Dampskibene bringer Ladning paa Ladning af Korn fra Sortehavet, Tyskland og Frankrige.

Udnævnelser. Sognepræst S. S. Gramstad, Hjørundfjord, er udnævnt til Sognepræst i Borge, Tromsø Stift. Kand. med. J. H. Kreiting er konstituteret som Distriktslæge i Nollag, Buskerud. Kand. med R. W. Wæring er autoriseret som Bestyrer af Hedemarkens Amts Sindssygeasyl i Stange.

Fundne Oldsager. Paa Gaarden Opheim i Øvre Værdalen er der under Pløjning fundet endel Oldsager, antagelig fra Olaf den Helliges Tid. Det er 2 Sværd, 2 Spydodder og en Jernring—alt nøiagtig medtaget. Sagerne fandtes i Nærheden af Jemtlandsvejen, hvor der har været en gammel Kløvvej.

Mindetavle over Ibsen i Grimstad. En Mindetavle, opslat paa det Hus, hvor Henrik Ibsen tilbragte sine første Aar som Apotekerlærling, overleveredes forleden ved Komiteens Formand, Maler Hansjen, Grimstads Komune, paa hvis Vegne Ordføreren, Konsul Ejnersen, takkede. Tavlen er af Bronce og er enkel og smuk. Den er udført i Kristiania Kunststøberi.

Borte i Taagen. En 60-aarig Brugsarbejder i Drammen, Ole Munkhaugen er forsvunden under Omstændigheder, der tyder paa, at han i en tæt Taage forleden er forulykket ude paa Elven. Ved 6-tiden Aften roede han sammen med en Kamerat fra Holmen, Kameraten ilandsattes paa nedre Bragernæs, mens Munkhaugen fortsatte opover til sit Hjem ved Sundhaugen. Siden er han ikke set; hans Baad med iværende Madpand er fundet ilanddreven paa Strømsøsiden.

Det daarlige Aar. Fra Odalen skrives: Her har i disse Dage været en streng Kulde fra — 4 til —17 Grader. Gutter morer sig paa den tommetykke Is. Markerne med Sæen ude var saa tyft belagt med Rim, at det saa ud som det havde været Snevejr. Omtrent alle Gaarde har meget Havre ude. I disse Dage kjører man ind. Halmen er muggen. „Aldrig har her været saa slet en Lo," udtalte en gammel Bonde. Potetudbyttet er daarligt. — ikke mere end Trediedelen af det, man fik ifjor.

Til Bjørn Bjørnson fra Skuespillerne. Fra det samlede Skuespillerpersonale har Teaterchef Bjørn Bjørnson modtaget følgen Adresse:

„Vi undertegnede ønsker herved at give Udtryk for den Sorg, vi alle føler ved Budskabet om, at De, vor kjære Bjørn Bjørnson, Nationalteatrets ypperlige Leder gjennem alle disse første vanskelige Aar — at De for fuldt Alvor vil forlade os og det Teater, som De i første Række har været med til at skaffe en saa værdig Bygning, og som vi ved De omfatter med saa megen Kjærlighed.

Vi vil alle som en forene os i Haabet om, at Deres Fravær kun maa være foreløbig, og at De vil komme tilbage til os, saasnart Deres Helbred tillader det.

Kristiania, 4. November 1907."

Sommer i Opdal. I Opdal, 63. Breddegrad, 2000 Fod over Havet, er der endnu fuld Sommer, meddeles der. Rødkløver, Høg, Præstekraver og Soleihov blomstrer paa nyt, og Skjæren lager Rede.

Bergensbanens Aabning. Bergensbanens Aabning er fastsat til 16. December, hvis Vejrforholdene ikke forinden lægger Hindringer i Vejen for Arbejdets Udførelse. Da det kun er Banestrækningen Gulsvik — Bergen, som er aaben for Drift, vil Aabningen ikke blive iværksat med nogen større Høitidelighed, idet Aabningen af den hele Bane finder Sted, naar Strækningen Gulsvik—Roa er færdig.

Den nye „Møre". Møre Dampskibsselskab i Kristiansund har afsluttet Kontrakt med Kristiansands mekaniske Værksted om Bygning af en Dampbaad i Stedet for det forliste „Møre". Dampskibet „Møres" Maskine og Kjedel skal benyttes. Skibet skal være 108 Fod langt, 20 Fod bredt og ikke over 9 Fod dybtgaaende. Det skal ikke være overbygget, men med Bak og Halvdæk agter og Salon i Agterskibet. Det skal koste 65,000 Kroner.

Ejdsvoldsmænds Barn. Paa Syvertstad i Skjeberg er Gaardbruger Ole Johnsen Syvertstad afgaaet ved Døden i en Alder af noget over 80 Aar. Ole Johnsen var eneste gjenlevende Barn af Eidsvoldsmanden. Gaardbruger John Sørbraaten i Berg, der døde i Midten af 1850-Aarene, en bekjendt Haugianer. Af Eidsvoldsmændenes Barn lever formentlig nu kun igjen i Smaalenene to-tre Sønner af Mufketer Ole Iglerød i Aremark, der jo ogsaa var en af de yngste Eidsvoldsmænd.

Til Vigelands Fontænes har Bankdirektør Ernest Thiel i Stockholm skjænket 50,000 Kr. Med denne storartede Gave fra den bekjendte svenske Mæcen er man naaet til et fuldt tilstrækkeligt Beløb til Fontænens Nejsning. Bankdirektør Thiel har ogsaa tidligere vist sin Interesse for Vigelands Kunst ved at yde Kunstneren Støtte. Han har til sin store private Kunstsamling indkjøbt flere af Vigelands Værker. Han havde ogsaa erklæret sig villig til at kjøbe Fontænen for at lade den opstille i Stockholm, før man endnu var kommen saa vidt, at man havde Sikkerhed for at den kunde blive i Kristiania.

Godsejer Thv. Meyer har skjænket 10,000 Kroner som Bidrag til Nejsning af Vigelands Fontæne. Statshauptmand Richard Andvord har skjænket 1000 Kroner til Fontænen.

Mandvond Elg. Fra Hedalen meddeler „Guldbrandsdølen": Forleden Dag gik tre Mand tilskogs for at udføre et Arbejde. Underveis kom de fra hinanden, saa den ene blev alene. Denne blev opmærksom paa en Elg, og han vidste ikke et Ord af, før Dyret satte lige ind paa ham. Manden tog sin Tilflugt til et Træ og kom saapas op i dette, at Dyret ikke kunde naa ham. Elgen vedblev dog at staa under Træet i Paavente af, at Manden maatte komme ned igjen. Manden ropte nu til sine Kamerater, som snart kom og jaget den sinte Elg væk. Dyret var en ganske ung Okse. Det hænder, at man paatræffer mandvonde Elge. Det skal særlig være i Parringstiden, at Dyrene er sinte.

Affaldspapir til Amerika. Man skulde neppe tro, at slige torvelige og upaagtede Sager som alt Slags Papiraffald, naar Genbrug tages til Transportomkostningerne, med Fordel skulde kunne importeres i Amerika. Saa er imidlertid Tilfældet, thi forleden afsendtes fra C. Joh. Baches Affaldsforretning i Kristiania til New York 520 store Baller med Affaldspapir til en samlet Vægt af omkring 100,000 Kilo. Dette Papiraffald benyttes til Fabrikation af nyt Papir og har tidligere væsentlig været afsat hjemme samt tildels i Sverige og Danmark. Værdien af det til Amerika afsendte Skrabpapir anslaaes til omkring 5000 Kroner.

Förkylning botad på en dag. Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tablets. Apotekare återbetala pengarna, om det icke botar. E. W. GROVE'S namnteckning är på hvarje ask. 25c.

FRITT till våra kunder! Om ni sänder oss 10 namn och fullständiga adresser till sådana af edra vänner och bekanta som äro ittresserade för goda böcker, skola vi sända eder alldeles FRITT ett exemplar af Humoristen. Detta är en ny bok full med lustiga historier, anekdoter och komiska illustrationer samt visor. Den är värd 25 cents. Skrif i dag. J. LEACHMAN & SON, Massapiqua, Mass.

Fritt — GULD UR OCH RING FRITT! Äkta guldplätterradt ur med amerikanskt verk, garanterad korrekt, hållar äkta guld-ar med 25 års garanti; också en guldplätterad ring med gnistrande juvel, fritt till den, som säljer 24 juvelartiklar för 10c stycket. När de äro sålda, sänd $2.40 och ur och ring sändes af oss. Skrif i dag till: COLUMBIA NOVELTY CO. Dept. 380. East Boston, Mass.

Till salu. Kom till Södra Texas, hemsökaross paradis, till Nueces County, och besök Corpus Christi Golfens Neapel. Beträffande efterfrågan af land, är Södra Texas onekligen denna stora nations sista och bästa återstående landsdel, som nu upptäckes af 80 mill. människor. Landet är billigt, produktivt. Det gifver hälsa och välstånd åt den, som arbetar sig ihjäl i detorra landen i norr och öster. Vi hafva farm- och trädgårdstracts af alla storlekar, också kolonisieringsegendomar. För beskrifvande litteratur, priser etc. till skrif Chas. A. Meuly & Co., Corpus Christi, Tex.

Farmar till hyra eller till salu Lätta betalningsvilkor och till billigaste priser. Skrif till oss efter lista af land som vi sälja eller uthyra i Wilker eller Otter Tail Counties, Minnesota. God jordmån, vatten och klimat; nära goda skolor och colleges, både svenska och norska. Vi hafva en stor lista öfver land som vi säga eller har till salu. Skrif på svenska eller engelska. ANDREW OLSON & A. R. KITTS, Pergus Falls, Minn.

MRS. G. E. ALLEN en utbildad sjuksköterska säger "Jag har i min profession använd åtskilliga antiseptics, men jag anser Paxtine Toilet Antiseptic för att vara de öfriga långt öfverlägset. Det är absolut nödvändigt för kvinnor. Jag själf kan ickeundvara det, och jag rekommenderar det öfverallt."

Detta emedan Paxtine är en känd Boston läkares obestridligt bästa recept, användt i hans privata praktik i åratal mot de mes hårdnackade och katarriska fall slemhinnorna på kroppens yttre delar, såsom vid dåliga ögon, dålig mun och svalg, näs- och underlifskatarr.

Som ett allmänt Toilet Antiseptic står Paxtine oöfverträffad. När en kvinna en gång blir bekant med Paxtine, skall hon aldrig kunna undvara det. Har ni för sökt det? 50 cts i apoteken. Skrif efter prof till *The R. Pax tic Co., Boston, Mass.*

FRITT! **Fick-Kalender för år 1908** med almanack och annotationsbok för hvar dag i året vackert inbunden, innehållande fullständig Atlas öfver Förenta Staterna och dess besittningar (tillhopa 9 fint utförda kartor), sista folkräkningen, upplysning om postförsändelser, månskiften, mynt, mått, vigt, affärslagar m. m.

6 eleganta Bref-Vykort från Sverige eller Finland samt ett fint Nål-Etui, innehållande 115 olika synålar af finaste kvalitet, sändes

fritt och för intet till alla som inom 30 dagar insänder 50 cents för 15 månaders prenumeration på "Svensk Familj Journal". Hvarje nummer innehåller från 16 till 20 sidor med korta intressanta berättelser och dikter samt utmärkta illustrationer m. m., och bildar ett vackert komplett häfte.

Dessutom erhåller hvarje ny prenumerant som **extra premie**

En bok på 128 sidor, innehållande en samling nya och intressanta berättelser af olika svenska författare.

Kom ihåg—En oumbärlig handbok för hvar dag i året, 6 vackra bref-vykort från gamla landet, som ni kan gläda vänner och bekanta med, ett vackert och nyttigt nål-etui och derjemte en snygg bok med utmärkt lektyr samt en illustrerad tidning med goda bilder och berättelser. Allt detta sändes portofritt vid emottagandet af **endast 50c** i money order eller frimärken.—Skrif samtidigt efter bokkatalog och liberala tillbud till agenter och prenumerantsamlare.

C. RASMUSSEN PUB. CO. 720-724 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

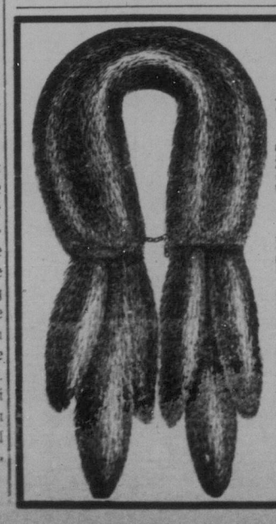

Fritt! Vacker Pels-Boa.

Sänd Ert namn och adress och vi skola genast sända Er 24 stycken af våra nya, eleganta och artistfullt gjorda juveler; lättsålda, säll dem för 10c stycket och returnera till oss $2.40 derför och vi skola omedelbart tillsända Er, **absolut fritt**, denna

VACKRA PELS-BOA.

Den är nära 48 tum lång, gjord af Black Baltic Seal, har 6 fjocka "Tabs", är varm, kläder väl, är modern och af mycket "style" liksom illustrationen utvisar. Vi äro säkra om Ni kommer att blifva mer än belåten dermed. Det är ett elegant pelsverk, genomgående godt. Ni kan med tillfredsställelse bruka den flera år. Enda orsaken hvarför vi kunna offerera dessa är emedan vi hafva köpt hela lagret af en framstående fabrikör, hvilken gjort en stor uppoffring gent emot oss för att få slutsålt. Detta är den enda orsak hvarför vi kunna gifva Er ett så dyrbart premium. Vi hoppas att Ni begagnar Er af detta gyllene tillfälle utan uppskof. Detta är ett mycket ovanligt anbud och någon annan redbar affär kan ej uppvisa dess motstycke. Er kredit är god hos oss, och vi betro Er med juvelerna tills Ni sålt dem. Skrif genast på engelska. Adress

FRIEND SUPPLY CO. 1 Washington Str., Dept. S. W BOSTON, MASS.